

Таким чином, цифровізація менеджменту виступає не просто механізмом модернізації підприємств, а й стратегічним напрямом їхнього розвитку, що дозволяє досягати високої операційної ефективності, забезпечувати інноваційність продуктів та послуг, посилювати адаптивність до ринкових змін та створювати нові конкурентні переваги. Успішне впровадження цифрових технологій у систему управління передбачає комплексний підхід, що включає інвестиції в технологічну інфраструктуру, підвищення цифрової грамотності персоналу, розробку адаптивних стратегій розвитку та формування ефективної системи захисту даних, що у сукупності забезпечить підприємству стабільний розвиток та лідерські позиції у конкурентному середовищі.

Список використаних джерел:

1. Haritha P. Digital transformation of business and influence of artificial intelligence. *ANVESHAK-International Journal of Management*. 2024. <https://doi.org/10.15410/aijm/2024/v13i1/173205>.
2. Ktoyan A., Manukyan Y., Shirinyan A., Matinyan A., Harutyunyan M., Barseghyan A. Business models in the conditions of digital transformation. *Messenger of Armenian State University of Economics*. 2022. No 6. p. 94. https://doi.org/10.52174/1829-0280_2022.6-94.
3. Martinčević I. The correlation between digital technology and digital competitiveness. *International Journal for Quality Research*. 2022. Vol. 16, no 2. P. 541–558. <https://doi.org/10.24874/IJQR16.02-13>.
4. White G., Liptak S. Small business continuity and disaster recovery plans using AI and ChatGPT. *Issues in Information Systems*. 2024. Vol. 25, no 4. p. 118–126. https://doi.org/10.48009/4_iis_2024_109.
5. Дергачова Г., Колешня Я. Цифрова трансформація бізнесу: сутність, ознаки, вимоги та технології. *Економічний вісник НТУУ КПІ*. 2020. URL: <http://ev.fmm.kpi.ua/article/view/216367/216461>.

Канд. екон. наук. Приварникова І. Ю.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ЗМІНА ВИМОГ ДО ЗВІТНОСТІ МІЖНАРОДНИХ КОРПОРАЦІЙ ПІД ВПЛИВОМ ESG-ФАКТОРІВ

Настанови стосовно соціально-екологічних та управлінсько-корпоративних факторів (ESG-факторів) стають все більш значущим орієнтиром, критерієм для вимірювання ефективності господарювання міжнародних корпорацій

у приймаючих країнах. Під впливом різноманіття чинників, таких як суспільно-політичні ініціативи, зміни у законодавстві та глобальні тренди сталого розвитку, змінюються вимоги до розкриття інформації щодо екологічно-соціально-корпоративних аспектів господарювання корпораціями.

Можна виділити такі основні тенденції, що намітились під впливом екологічно-соціального переорієнтування діяльності корпорацій на іноземних ринках у приймаючих країнах.

По-перше, у приймаючих країнах посилюються законодавчі вимоги до соціально-екологічного аспекту діяльності компаній. Відповідно до затвердженої Єврокомісією Директиви щодо корпоративної звітності про сталий розвиток для компаній, що працюють у європейських країнах, посилені вимоги щодо їхньої діяльності у напрямку екологічно-соціальному напрямку задля захисту довкілля, протидії зміні клімату, мінімізації викидів парникових газів, висунуто вимоги здійснювати відповідну оцінку та звітувати про можливі ризики кліматичних змін [1]. У азіатських країнах до господарюючих суб'єктів висувуються схожі вимоги щодо подання звітності компаніями про діяльність у ESG напрямку та формуються відповідні стандарти. Так, зокрема у Китаї змінюються на законодавчому рівні вимоги щодо екологічно відповідальної діяльності компаній.

По-друге, стандартизується ESG-звітність. Глобальна ініціатива звітності (GRI) [2] та Міжнародні стандарти фінансової звітності (IFRS) [3] стали найбільш застосовуваними у світі стандартами для підготовки за єдиним підходом у розрізі ESG-факторів звітності про сталий розвиток. Ці стандарти допомагають корпораціям зрозуміти їхній вплив на довкілля, соціум, включно з правами людини, та на економіку, управляти ризиками і враховувати свої можливості під час ухвали відповідних стратегічних рішень.

Глобальним залученням стейкхолдерів до розробки стандартів звітності корпорацій про внесок у сталий розвиток та до вирішення проблем, пов'язаних з практикою їх використання, займається однойменна зі стандартами незалежна комерційна організація – Глобальна ініціатива звітності. Стандарти організації являють собою модульну систему та складаються з трьох серій: універсальної, галузевої та тематичної. Ці стандарти корпорації можуть застосовувати як разом, так як і окремі стандарти або частини їх вмісту для розкриття інформації

для конкретних цілей або для конкретних стейкхолдерів. Наприклад, про вплив зміни клімату на споживачів і інвесторів [2].

Міжнародна рада зі стандартів сталого розвитку (ISSB) формує єдині, уніфіковані вимоги до стандартів звітності у розрізі ESG-факторів. Прозорості на ринку капіталу допомагають рекомендації щодо розкриття у фінансовій звітності кліматичних ризиків, розроблені Цільовою групою з питань розкриття фінансової інформації, пов'язаної з кліматом (TCFD).

По-третє, змінюється роль інвесторів, споживачів та інших стейкхолдерів у звітному процесі. Інвестиційні фонди та інституціональні інвестори все частіше спираються під час ухвалення рішень про інвестиції на ESG-показники та обирають для інвестування проєкти суб'єктів господарювання, що демонструють екологічну та соціальну відповідальність і цілеспрямовано стало розвиваються. Фінансові установи все частіше пропонують позичальникам, господарювання яких відповідає ESG-стандартам, більш вигідні умови та фінансові пропозиції. Водночас стимулюючи бізнес до прозорості, посилюються вимоги щодо розкриття інформації про екологічний слід, соціально-корпоративні зміни і з боку споживачів до корпорацій [4].

По-четверте, мислення щодо звітності змінюється на інтегроване та звітність інтегрується. Цьому процесу сприяє всебічне заохочення міждисциплінарної співпраці для формування цілісних знань про виклики та можливості сталого ведення бізнесу [5]. Цикл інтегрованого мислення та звітності використовують для пов'язування фінансової інформації про сталий розвиток та фінансової звітності. Крім того, інтегрована звітність у разі підвищує якість інформації, її доступність для зелених інвесторів, сприяє узгодженості звітності підрозділів корпорацій та суттєво впливає на їхню здатність створювати цінність та вартість у короткостроковій та довгостроковій перспективах. Все це стає поштовхом до сталого орієнтованого більш продуктивного розподілу фінансового капіталу та допомагає корпораціям у досягненні цілей сталості.

Реалізує інтеграційні наміри щодо звітності глобальна некомерційна громадська організація – Фонд міжнародних стандартів звітності – розробник зрозумілих принципів інтегрованого мислення та інтегрованої звітності, прийнятих у світі і застосованих у понад 75 країнах, обов'язкових стандартів бухгалтерського

обліку і розкриття інформації про сталий розвиток. Рада з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (IASB) та Рада з міжнародних стандартів сталого розвитку (ISSB) Фонду спільно відповідають за інтегровану систему звітності [3].

Отже, посилення значущості ESG-факторів спонукає корпорації до вдосконалення своєї політики сталості, особливо на ринках приймаючих країн, збільшення прозорості у господарюванні і відповідного адаптування звітності до сучасних глобальних тенденцій і міжнародних стандартів. Все це сприяє глобальному сталому розвитку, спрямовуванню інвестицій на досягнення сталих цілей, розвиток зеленої економіки та формуванню довіри споживачів, інвесторів і інших стейкхолдерів.

Список використаних джерел:

1. Securities and Exchange Commission. (2025). Proposed climate disclosure rules. URL: <https://www.sec.gov>
2. Global Reporting Initiative. (2025). Sustainability reporting standards. URL: <https://www.globalreporting.org>.
3. IFRS Foundation. (2024). International sustainability standards. URL: <https://www.ifrs.org>.
4. Privarnikova, I., Zinchenko, O., Meshko, N., & Apalkova, V. (2021, November). Environmental component of socially responsible policy of multinational companies. In *IOP Conference Series: Earth and Environmental Science* (Vol. 915, No. 1, p. 012020). IOP Publishing.
5. Mehrad, A., Adiewere, F. C., Bouzedif, M., & Rweramila, N. G. (2024). A Case Study of Starbucks in Spain: Sustainable Operations Management. *European Journal of Management Issues*, 32(3), 139–145. <https://doi.org/10.15421/192411>.

Канд. наук з держ. упр. Приходько О. М.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТ У БІЗНЕСІ: СИНЕРГІЯ ПЕРСОНАЛЬНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ТА КОРПОРАТИВНОЇ СТРАТЕГІЇ

Час є невідновлюваним ресурсом, який невпинно спливає, обмежуючи можливості для внесення змін. Незважаючи на неможливість його контролювати, ефективне використання часу та раціональне планування діяльності є цілком досяжними завданнями. Важливим чинником організаційної ефективності є здатність працівників до оптимального розподілу часу, що сприяє підвищенню продуктивності та досягненню стратегічних цілей. Однак у професійному